

PRECS I PREGUNTES

Ah! Era això!

He sentit les explicacions més diverses a l'enigma de per quina raó ERC fa mesos que ha deixat de donar senyals de vida en el si del govern de la Generalitat, tret d'algun moviment espasmòdic provinent gairebé sempre del mateix conseller. Hi ha qui diu que la qüestió és d'inexperiència política, altres argumenten que el problema dels republicans és la manca de quadres, he sentit gent que deia que el que hi ha és conseqüència de la simple desproporció en les dimensions del PSC i ERC, i molts ho atribueixen a la divisió interna dels republicans que, òbviament, els impedeix d'oposar una estratègia coherent a l'hegemonia socialista. Del cantó del PSC acostumen a dir, malèvolament, que els republicans no volien gaire cosa més que trepitjar moqueta, tenir secretària i sopar de calent. I del republicà, la culpa sempre la tenen els de l'altre sector del mateix partit.

Segurament, tothom té part de raó. Però voldria afegir-hi un parell de dades: fa pocs dies, després de les corredisses pel Congrés, Joan Puigercós declarava a un conjunt de fulls de paper autoanomenat *La Razón* que no descarta ser ministre de Zapatero, se suposa que per poder aplicar ell mateix els pressupostos d'espòli que, paradoxes de la vida, enguany porten la firma de l'independentisme català. Però n'hi ha més. Una mica abans, Josep Huguet, un suposat ideòleg d'ERC, anava repartint abraçades i saltirons perquè l'havien fet conseller del govern de Pasqual Maragall. L'home exhibia l'actitud dels afortunats que tenen una participació de la rifa de Nadal i es reuneixen mentre vessen xampany pel bar que n'ha repartit les paperetes. Tot això davant del seu antecessor, greument malalt... Potser sí que té raó el PSC.

Salvador Cot

La crònica

El català, en perill a les Illes i a Catalunya tot sobre rodes

Diumenge, 24 d'octubre

Catalunya, sobre patins. La selecció catalana d'hoquei patins guanya la final del Mundial B d'aquest esport contra Anglaterra amb un contundent 6-0 a Macau (Xina). L'endemà els jugadors celebren la victòria a la plaça de Sant Jaume, plena de gom a gom, acompanyats pel president de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall, i del president d'ERC, Josep-Lluís Carod-Rovira. Tant aquesta selecció com l'andorrana, que queda tercera, queden automàticament classificades per al Mundial A, on competirà la selecció espanyola. De moment, però, els cànctics de la "nova Espanya plural" no van sobre rodes. La premsa espanyola clama contra l'"aldeanismo" de voler tenir una selecció catalana i posa el crit al cel per les celebracions del títol mundial. Mentrestant, l'estat continua treballant infatigablement per fer abortar el reconeixement definitiu de la Federació Catalana de Patinatge, en el si de la Federació Internacional.

Dimecres, 27 d'octubre

El PSM cerca l'entesa interna. Quan ja falta poc més d'una setmana pel congrés (Manacor, 6 i 7 de novembre), els tres grups enfrontats en el si del PSM (oficialistes, renovadors i crítics o tercera via) intensifiquen els contactes per mirar d'arribar a un acord. El fet que les ponències respectives no siguin gaire diferents i, sobretot, la idea compartida que un enfrontament podria ser perillós fa pensar que hi pot haver pacte. L'escull més important és qui seria el secretari general i quin grup tindria majoria en l'executiva. Els contactes segueixen. La reposta, aquesta setmana.

La Caixa carbura més que mai. Antoni Brufau, fins ara director general de La Caixa, relleva Alfonso Cortina en la presidència de Repsol YPF, i Jordi Mercader, vicepresident de la mateixa

entitat, és nou conseller de la petrolera. Salvador Gabarró ocuparà la presidència de Gas Natural, que també ocupava Brufau en nom de La Caixa. L'entitat financera reforça així el seu control sobre Repsol i ara té la clau per decidir si materialitza l'intent, frustrat fa uns mesos pel govern Aznar, de fusionar Repsol i Gas Natural. Brufau, però, afirma que Repsol "no preveu operacions de concentració en l'horitzó" i explica que la seva gestió serà continuista respecte a la que ha dut a terme Alfonso Cortina, qui va ser nomenat president pel Govern del PP, abans del procés de liberalització de Repsol. Potser ara que La Caixa ho controla tot, ja no cal una fusió?

Curiosament, Cortina ocuparà el càrrec de president no executiu en un altra empresa de La Caixa, Immobiliària Colonial. I, pel que fa a l'estructura interna de l'omnipresent Caixa, es tanca una etapa atípica durant la qual s'han mantingut dos directors generals, Antoni Brufau i Isidre Fainé. Serà aquest últim qui quedarà com a únic director general, tot assumint la feina de Brufau al capdavant de Caixaholding, el tentacle inversor —més que no braç— de la caixa d'estalvis.

Dijous, 28 d'octubre

València ja té 'Monopoly'. El popular joc de taula *Monopoly* ha tret al carrer una nova versió, però aquesta vegada inspirada en els carrers de València. Així, en el nou joc apareixen com a carrers més cars el carrer Colom i la Gran Via Marquès del Túria, i com a més barats, l'avinguda del Port i la popular plaça Redona. Les avingudes de nova construcció, com ara la de França o la de les Corts valencianes també hi tenen cabuda.

El PSOE considera il·legals els pressupostos balears. La portaveu del PSIB-PSOE, Francina Armengol, té dubtes sobre la legalitat del projecte de

A dalt, els jugadors de la selecció catalana d'hoquei patins, que són rebuts com a campions per l'afició. A baix, al costat d'aquestes ratlles, el president de l'OCB, Sebastià Frau, que es mostra realment preocupat per la situació del català, sobretot a les Illes.

lleï de pressupostos que ha presentat el govern de Jaume Matas. La socialista considera que l'endeutament previst supera amb escreix el que la llei permet. Per tant, reclama al president de la Cambra balear, Pere Rotger, que demani als serveis jurídics del Parlament un informe sobre el particular. Ja es veurà què passa en el debat dels pressupostos, però podria ser que, finalment, la cosa acabàs als jutjats.

L'OCB alerta del perill pel català a Balears. El president de l'Obra Cultural Balear (OCB), Sebastià Frau, va avisar la setmana passada, en el mateix sentit que l'Institut d'Estudis Catalans havia dit poc abans, que s'ha de promoure urgentment el català si realment es vol salvar aquesta llengua. Especialment cal fer-ho a les Illes Balears, on, segons Frau, si no es posen en marxa immediatament "mesures de xoc, urgents i actives" de política lingüística, el català corre un veritable perill de

quedar en una situació excessivament minoritària, de la qual difícilment podrà sortir-se'n.

Divendres, 29 d'octubre

El joc oficial del Barça. El Barça i l'empresa de disseny de videojocs Codemasters llancen al carrer el Joc Oficial del Barça per la PlayStation2 (FCBarcelona Club Football 2005) en versió bilingüe català-castellà. Possiblement serà l'oferta de videojoc en català que tindrà més sortida comercial, tot i el seu preu, que és de 59,95 euros. I sense ajuts de la Generalitat! Tot un triomf.

Potser els jugadors de la Gramenet —equip a qui el Barça, com que ja va guanyar la Copa Catalunya, va cedir la seva plaça a la Copa del Rei, dos dies abans— ja fan cua per fer-se amb el videojoc i activar una de les opcions més noves del joc: la de personalitzar un dels jugadors blaugrana.

La foto de Macau

La foto de la final de Macau, amb Pasqual Maragall celebrant el títol de la selecció catalana d'hoquei darrere d'una senyera estelada és una bona notícia per al país, perquè vol dir que tenim un president que ha decidit posar-se al davant de les reivindicacions nacionals, però això també és una pèssima notícia per a CiU i ERC. Per a CiU, aquesta foto és el mirall on es reflecteixen 23 anys de falses prudències i de pragmatismes estèrils. És cert que sense la decisió d'Artur Mas d'anar a Macau, Maragall no hi hauria anat, perquè no ho tenia previst en la seva agenda oficial del viatge a la Xina. Però el president de la Generalitat hi va anar, i va rendibilitzar per a ell un treball que també és cert que va iniciar el govern de CiU, però ho va fer tard i amb massa dubtes.

Tampoc no és una bona foto per a ERC. És veritat que són els republicans els que impulsen des de dins el Govern el reconeixement oficial de les seleccions catalanes, i ho estan fent bé, amb eficàcia. Però la foto se l'endú Maragall i no Carod-Rovira, que també hi era, a Macau, perquè el servei de premsa de la Generalitat només va enviar als diaris la foto del president. En aquest cas, ERC fa la feina i Maragall la rendibilitza, augmentant dia a dia el seu capital polític de futur.

Potser a força de combatre'l, Maragall ha après de Jordi Pujol i practica una política de polfedre, que li permet ensenyar moltes cares a la vegada, de manera que cadascú hi veu la que més li agrada o interessa. L'espanyolista es queda tranquil amb la seva assistència a la desfilada del 12 d'octubre, el *progre* suspira amb la rehabilitació de Companys i el nacionalista vibra amb un president pro-seleccions catalanes. I tot això en només quinze dies!

Pere Martí

ALL I PEBRE